

NÁZEV MATERIÁLU	Připomínky Svazu průmyslu a dopravy České republiky k návrhu vyhlášky o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích
Č. J.
DATUM ZPRACOVÁNÍ	4. září 2020
KONTAKTNÍ OSOBA	Jan Harnych
TELEFON	225 279 204
E-MAIL	jharnych@spcr.cz

Svaz průmyslu a dopravy ČR předkládá připomínky v rámci veřejného konzultačního procesu k návrhu vyhlášky o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích, které jsou zaměřeny na celkovou koncepci návrhu vyhlášky. Z toho důvodu neuvádíme kompletní strukturu připomínek dle pravidel veřejného konzultačního procesu, ale žádáme o zahájení diskuse na pracovní úrovni. Následně v souladu s indikovanými pravidly veřejného konzultačního procesu žádáme opakovaně konzultovat návrh vyhlášky.

OBECNÉ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

1. Obecná zásadní připomínka k navrhované struktuře vyúčtování

Stávající struktura a logika vyúčtování je výsledkem dlouhodobé snahy o co nejpřehlednější zpracování pro zákazníka. Směrnice 2019/944 také požaduje jasně oddělit od ostatních pouze některé informace. Z tohoto pohledu považuje Svaz nově navrhovanou podobu a členění vyúčtování za značně nesystematické a pro zákazníka nepřehledné. Obecně tedy považujeme takovéto úpravy členění za nežádoucí, když s jejich realizací by byly spojeny značné náklady na systémové úpravy, a to bez pozitivního přínosu pro zákazníka. Vyhláška by měla kromě povinně oddělených informací ponechat podobu faktury na business rozhodnutí každého účastníka trhu. Jinak bude kýžený cíl zjednodušení a zpřehlednění faktury jen stěží dosažitelný. V této souvislosti také navrhujeme nepřesouvat v rámci vyúčtování položky z části B do části A a ponechat část B jako standardní součást vyúčtování, pokud zákazník výslovně nepožádá o zaslání vyúčtování pouze v rozsahu v rozsahu části A resp. A a C.

2. Obecná zásadní připomínka k účinnosti vyhlášky

Rok 2022 by měl být nejdřívějším termínem pro implementaci změn. Řada oblastí je navázána na probíhající změny ve vyhlášce o pravidlech trhu s elektřinou či na Energetický zákon. Je nutné vzájemně tyto předpisy sladit, jinak nebude implementace pro účastníky trhu dostatečně jasná. Pravidla trhu s elektřinou jsou v současnosti v oblastech relevantních pro vyhlášku o vyúčtování předmětem změn, příští rok se očekávají další změny související se zaváděním AMM.

3. Obecná zásadní připomínka k implementaci směrnice

V návrhu vyhlášky je řada nejasností a nesrovnalostí v samotné implementaci směrnice. Zcela opomenut byl rozdíl mezi "vyúčtováním" a "informacemi o vyúčtování", který je ale v českém legislativním (a daňovém) systému stěžejní. Je potřeba upřesnit rozdíl mezi těmito dvěma pojmy. Cílem směrnice o energetické účinnosti je primárně poskytovat zákazníkovi informace o jeho spotřebě tepla. V kontextu daňového systému

ČR má odčet měřidla i daňové souvislosti. Je tedy potřeba velmi pečlivě zacházet s pojmy. Také není jasná vazba na mimořádné vyúčtování. Není jasné, co je míněno řádným, mimořádným a opravným vyúčtováním.

KONKRÉTNÍ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

4. Stanovení spotřeby normalizovaného/referenčního zákazníka

Z návrhu textu vyhlášky ani z návrhu směrnice není zřejmé, jak se bude stanovovat spotřeba normalizovaného/referenčního zákazníka. Proto žádáme ERU o sdělení, kde budou hodnoty uvedeny, nebo jak je máme vypočítat. V opačném případě, pokud by zákazník změnil dodavatele, mohl by mít na faktuře srovnání s jinou referenční hodnotou než před změnou. Bylo by to pro zákazníka zbytečně matoucí.

Upozorňujeme na to, že zcela odlišná situace je v teplárenství, a to ať již z pohledu modelu trhu nebo charakteru spotřeby. Vyhláška by měla brát ohled na specifika tohoto odvětví. V řadě případů může být velmi obtížné stanovit normalizovaného zákazníka. Případné profilování zákazníků navíc může být v přímém rozporu s GDPR. A tedy se jeví jako vhodná určitá míra standardizace ze strany ERÚ. Současně však platí, že různé soustavy zásobování teplem mají různé zákazníky a snaha o unifikaci referenčního zákazníka napříč ČR může být kontraproduktivní. V případě teplárenství je proto naprosto nezbytné vést nejprve diskusi nad způsobem implementace směrnice a analyzování dopadů zvoleného řešení (má být například definován referenční zákazník, u kterého by byly srovnávána spotřeba, což je prakticky velmi obtížně proveditelné. Nebo by byl přepočten přes m² vytápěné plochy.) a až následně upravovat povinnosti na úrovni zákona nebo vyhlášky.

5. Požadavek na výhody plynoucí ze změny dodavatele

Směrnici stanovený požadavek na uvedení výhod plynoucích ze změny dodavatele považujeme za požadavek jdoucí de facto proti zásadě jednání s péčí řádného hospodáře. Z tohoto důvodu považujeme za vhodné, aby příslušnou formulaci provedl ERÚ, stejnou pro všechny dotčené subjekty – anebo si každý obchodník toto sdělení naformuluje samostatně? Konkrétní rámec a obsah sdělení není nikde stanoven.

6. Požadavky na další informace uváděné ve vyúčtování

Pokud jde o informace o adrese internetové stránky nebo jiném odkazu na místo, kde lze najít nástroje pro srovnání nabídek obchodníků s elektřinou provozované nebo zajišťované Energetickým regulačním úřadem – tuto adresu zřídí a sdělí ERÚ?

Rovněž pak považujeme za žádoucí, aby v co největší možné míře byla zachována shodná struktura pro vyúčtování plynu a elektřiny.

7. K § 4 odst. 2

Navržený přístup je v případě dodávek tepla v rozporu s přílohou VIIa směrnice o energetické účinnosti, která ukládá, aby zákazníci měli směrnici požadované údaje ve vyúčtování vždy. Viz také čl. 10a odst. 2 písm. c) směrnice o energetické účinnosti.

8. K § 14

Pokud je deklarovaným cílem zjednodušení vyúčtování, pak nedává smysl požadavek uvádět výši nákladů na palivo nebo nakoupenou tepelnou energii, což je údaj pro zákazníky pouze naprosto matoucí, který z evropské legislativy nijak nevyplývá.

9. K § 14

Rozumíme potřebě transponovat směrnici o energetické účinnosti, zejména její přílohu VIIa, nicméně transpozice znamená přizpůsobení s ohledem na národní podmínky a praktickou aplikaci, nikoliv doslovné opisování směrnice, která je v mnoha ohledech záměrně obecná, aby umožnila národní interpretaci a praktické uchopení. Je také potřeba brát v úvahu, že příloha VIIa směrnice o energetické účinnosti je psána obecně tak, aby obsáhla jak vyúčtování dodávky tepla konečným zákazníkům, tak rozúčtování nákladů na teplo konečným spotřebitelům. V kontextu vyhlášky o vyúčtování je ovšem relevantní pouze první zmíněný účel. U všech transpozičních ustanovení je potřeba se důkladně zamyslet nad tím, jak budou prakticky naplněna.

10. K § 17

V rámci transpozičních ustanovení nelze jen automaticky opisovat text ze směrnice o energetické účinnosti. Upozorňujeme na nesoulad v pojmech, kdy se v odstavci 1 hovoří o "vyúčtování" a "zúčtovacím období", zatímco v odst. 3 a 4 je uváděna "informace o vyúčtování". Navíc poskytovat odběrateli informace v rozsahu § 14 odst. 1 písm. a), b), c) a e) v měsíční frekvenci nemá žádný smysl, tyto údaje se zpravidla vůbec nemění. Odběratele by si spíše zajímalo množství dodané tepelné energie.

11. K § 22

Směrnice o energetické účinnosti stanoví požadavek na měsíční poskytování informace o vyúčtování v případě instalace dálkově odečitatelných měřidel od 1. ledna 2022. Nevidíme důvod, proč má být v ČR tento požadavek zaváděn o půl roku dříve (připomínka je relevantní pouze pokud by i přes naše obavy bylo rozhodnuto o dřívější účinnosti celé vyhlášky).